

Jednohubky

Vladimír Mišík

Narezlá hudba vodovodní trubky
tvou hlavu zlehka zaplní
až přijdeš ke mě na jednohubky
pokterých i můj kocour zavrní.

Můžeme se mít trochu rádi
a po tý kráse jen tak snít
až přijdeš jednou na jednohubky
naplníme štěstím celý byt.

Tak tu sedím hodiny letí
domovník vrata zamyká
můj šarm - hromádka smetí
o patro níž kohoutek zavzlyká.

Tak tu sedím hodiny letí
prostřený stůl jen si brát
zhrzená touha svátek světí
co dělat - jen se nedat zmást.

Až příště půjdeš na jednohubky
nedej na to co o mně říkají
jsou to jen řeči závistivý tetky
nedej na to oslice jen hýkají.

Až příště půjdeš na jednohubky
po kterých i můj kocour zavrní
nedej na to co ti o mně řekly
nenalezneš utrápený stvoření.